

סבא איזי ז"ל מצד אמא

תעודת זהות

*שם מלא: ישראל, משה דיבון

*ארץ לידה: קובנטרי – אנגליה.

*שם ההורים: דוד ועידית.

*שמות האחים: גרטי, נינה, אלי, סם, אסתר.

*תאריך לידה: 29/6/1922

סקירת חיים:

נולד בקובנטרי, אנגליה ב-1922, עלה ארצה למנסורה ב-1949.

אבא לארבעה ילדים וסב לשמונה נכדים בילדותו עבר הרבה מקומות באנגליה חצי שנה בקונטרבי ומשם עבר להלני עד גיל חמש וחצי ומשם למנצ'סטר עד גיל 18.

אביו היה רב ונפטר בהיותו בן ארבע וחצי.

אמו הייתה עקרת בית ונפטרה בהיותו בן שבע-עשרה.

סבי למד עד גיל 11 בבי"ס יסודי יהודי, ואהב את הלימודים. מגיל 11 עד 18 למד בבית ספר עירוני

תיכון. כל יום אחרי הלימודים הייה הולך "לחדר" ושם היה לומד דת היסטוריה יהדות ואת השפה

העברית וזמן לבלות לא היה מעומס שיעורי הבית. לקראת סוף תיכון החליט שהוא עולה לארץ ולכן

החליט לשנות את כיוון הלימודים לחקלאות שיעזור בעלייה לארץ.

תחביביו היו מחוץ לבית הספר: קריקט, כדור רגל, נסיעה באופניים וטיולים ברגל.

היה בתנועת נוער "הבונים" בה למדו היסטוריה ומחנאות היו להם בתנועה הרצאות על ישראל.

כאשר יצאנו מאזור מגורי היהודים הרגישו יחס עוין לפעמים היו מריבות וקריאות מגונות אך כללית

לא הייתה כ"כ הרבה אנטישמיות יש לציין שזו לא הייתה הסיבה שבגללה עלה לישראל. בגיל 18

עבר לבדו "לבנגור" שבצפון ווילס. שם למד באוניברסיטה כימיה חקלאות וקיבל תואר B.S.C בכוונה

לעלות לארץ. בגיל 21 היה בהכשרה חקלאית בחווה. בשנים 1943-1946 שם פגש את מטי אשתו

בינואר 1944.

התחתן באוקטובר 1944 "בלידס". ב-1948 עבר ללונדון ועבד ב"בית החלוץ" כמזכיר החלוץ.

בא ממשפחה ציונית. אחותו כבר הייתה בארץ, שמה נינה וכמוהה רצה לחיות בארץ משתי סיבות: א.

היה חבר בתנועת הבונים שהכינה לקראת עליה לארץ.

ב. הרגשה של אי שייכות, רצה מקום שבו ירגיש בבית עם

אותם זכויות כמו לאחרים ולא להרגיש שונה.

כל הקבוצה עלתה לפניו כי נאלץ להמשיך לעבוד ב"בית החלוץ" ב-1949 הוא ומטי עלו לארץ באוניה

ששטה ישר מנמל בלונדון לנמל חיפה היה לו מזל שהיו רק 12 איש כי זאת הייתה אוניית משא אך

לא הצטער כי רצה להגיע לארץ ולהצטרף לכל החברה.

הם הגיעו לחיפה בערב שבת לכן לא יכלו להיכנס לנמל, בעזרת קשרים הצליחו להיכנס לנמל בשבת

בבוקר. את החפצים הכבדים נאלצו להשאיר באוניה ולבוא לקחת אותם למחרת.

איש צבא לקח אותם לחדרה בלי לדעת לאן צריך להגיע. רק ידעו ש"קבוצת

הבונים" נמצאת בחדרה. לבסוף נמצאה הקבוצה וזאת הייתה הפתעה לכולם.

שהגיעו עם העלייה לארץ שינה סבא את שם משפחתו מ-DEVONS לדיבון,

בישראל גייסו אותו ישר למילואים בגיל 28, בחר לשרת בסביבות מנסורה

(מקום ההתיישבות הראשון של הקיבוץ. מנסורה - שטח ריק כמעט ללא כלום.

הקשיים היו רבים לא היה הרבה אוכל ומים לשתייה.

הכנסה לא הייתה, מעט מהצבא. שיכון לגור בקושי היה, לא היו מקלחות, הייתה הפרדה בין המשפחות חלק היו במנסורה וחלק בחדרה (כל הנשים והילדים היו בחדרה). לא הייתה עבודה רבה ונאלצו לעבוד בחוץ. בהתחלה עבד במנסורה בעבודות שונות ולאחר מכן הוא ומטי נסעו לאפיקים לחצי שנה, הוא עבד במספוא סיפקו ירקות למשק אפיקים. עד 1950 ישבו במנסורה ומכיוון שהישובים ממנסורה ועד טבריה היו רק מחניים ועמיעד החליטו להקים את כפר-הנשיא נאלצו לשמור הרבה מכיוון שהיו קרובים לגבול. היה ויכוח בין קרן הקיימת למוסדות על האדמות, ואיפה אפשר לבנות את הקיבוץ. בפסח 1950 עלו לגבעה לבנות את כפר-הנשיא. בהתחלה בנו צריפים העבירו קו מים מן המעיין הקרוב לגבול, שגרם לבעיות. יום אחד ב- 1957 הם שמעו פיצוץ אדיר והתברר שהסורים בחתימתם על הסכם הנסיגה פוצצו את ביצוריהם (שנמצאו בפינה של שדה התעופה מחניים) נסוגו והאזור נחשב למפורז. למרות נסיגתם היו הרבה בעיות, הייתה שנת בצורת ולא הספיקו מים אז נאלצו להביא מים ממכונות ולמלא לטנק שהיה להם. לאחר שנבנו הבתים כל הנשים והילדים בחדרה ומנסורה עלו לכפר הנשיא והתחילו להקים את הקיבוץ, לאחר שסיימו להקים דברים הכרחיים הקימו ענפים: מסגריה, לול, רפת, צאן, מפעל קטן ופלחה מחוץ למשק. יותר מאוחר חוברו לרשת החשמל ועם החשמל גם הגיע הטלפון לפני כן נאלצו לנסוע לכיף להתקשר ולהביא דואר עד שנסלל הכביש מראש-פינה עד כפר-הנשיא. ב-1952 הביאו להם מים ממקורות ואז נוספו עוד ענפים כגון: כרם, מטע, ברכות דגים. סבא היה אחראי לכל ההשקיה בשטח "חלסה" (שטחים בעמק החולה). כ-6 שנים. ב-1963 הם קיבלו את השטח של החולה והוא היה אחראי להשקיה עד ב-1969. לפני תפקיד זה למד ריכוז משק בעין חרוד והיה למרכז משק בקיבוץ. לאחר שסיים את עבודתו בשטח יצא ללמוד ברחובות כלכלה חקלאית. כשגמר ללמוד נכנס לעבוד בהנהלת החשבונות כתמחירן. לאורך כל השנים המשיך להיות סבא למופת ולעבוד בתחביבו העיקרי גינתו מסביב לביתו. בגיל 64 הדגלה גידול בגופו במשך שלוש שנים נאבק עד שהמחלה הכריעה אותו. בהיותו בת שנה ב-21 למרץ 1989 לאחר מחלה קשה נפטר סבי במלאות 67 שנים.